

[Rahbæk Møller]

handlede om at dæmpe virkningen af investeringsfondsloven og i øvrigt med samme begrundelse virkningen af muligheden for konjunkturudligning.

Så kom Venstre i regering. Så hørte vi ikke noget til det – heller ikke i de mange år, hvor Venstre sad på skatteministerposten.

Nu er Venstre tilbage i opposition, og så kommer man med de samme tanker, o.k. i en ny teknisk udformning, så vidt jeg kan erindre, men byggende på de samme hovedprincipper.

Ligesom dengang for over 10 år siden afviser vi i dag. Jeg siger principielt om investeringsfondsloven, at dér er jeg fuldkommen enig med den socialdemokratiske ordfører. Vi vil helst have den afskaffet. Men hvis den skal bevares, må mindstemålet dog være, at man kun kan trække det fra, man faktisk hensætter. Den nuværende ordning er helt besynderlig.

Elisabeth Arnold (RV):

Man kan på sin vis godt have megen forståelse for det fremsatte forslag, for det er da helt oplagt, at et meget svingende indtægtsgrundlag over årene altid er ubehageligt både for virksomheder og for privatpersoner.

Ethvert skattesystem har det jo bedst, hvis der er stabile forhold, indtjeningen er den samme år efter år og man har faste ansættelser, hvor man ved præcis, hvad der kommer ind hver måned og hvert år.

Men sådan er virkeligheden jo ikke, og derfor er der svingende indkomster både i virksomheder og hos privatpersoner.

Jeg synes, at dette forslag bliver fremsat for sent. Nogle ting er jo allerede ændret, og Personskatteudvalgets rapport, som der er blevet henvist til tidligere, har også foreslået, at man ændrer yderligere på disse sager, også i forbindelse med ændringer i andre ender af skattesystemet.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte det fremsatte forslag. Men vi vil godt fremhæve en enkelt ting, som vi synes man måske også burde diskutere, og det er, at der jo er personer, som har meget svingende indkomster, som har meget brug for at udjævne deres indkomster, f.eks. kunstnere og andre, som er fuldstændig ude af stand til at regulere deres indkomster, og som pludselig kan have et år uden nogen som helst form for indkomst og andre år, hvor der er meget store indkomster. Det er

klart, at der er nogle behov dér, som vi meget gerne vil være med til at diskutere.

Det forslag om virksomheder, der ligger her, kan vi ikke medvirke til. Men problemet med svingende indkomster er ikke et, vi kan negligere. Så venlig vil jeg i hvert fald gerne være på Det Radikale Venstres vegne.

Pernille Sams (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Kirkegaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Formålet med det lovforslag, som vi i Det Konservative Folkeparti er medforslagsstillere af, er at gøre det muligt for selvstændige erhvervsdrivende at spare op i år med god indtjening og modsvarende gøre det muligt for dem at bruge pengene i mindre gode år.

En sådan form for konjunkturudligning gennem investeringsfondsloven vil være et godt supplement til de muligheder for konjunkturudligning, der i øvrigt står til rådighed for selvstændige erhvervsdrivende, der benytter virksomhedsskatteordningen.

De fleste selvstændige erhvervsdrivende oplever svingende indtægter fra år til år. Det gælder i udpræget grad fiskerierhvervet og landbrugserhvervet, som oplever svingende indtægter i takt med skiftende fangstmuligheder og vejrforhold. Men i realiteten er konjunktursvingninger et generelt problem for alle selvstændige erhvervsdrivende. Er der ikke i skattelovgivningene gode muligheder for fra år til år at udligne de svingende konjunkturer, kommer de selvstændige erhvervsdrivende til at betale mere i skat, end hvis indkomsten var jævnt fordelt over årene.

Det er derfor en oplagt mulighed at gøre investeringsfondslovens bestemmelser mere fleksible og på den måde skabe konjunkturudligning og dermed større retfærdighed. Hvis en sådan mulighed havde været gældende tidligere, ville f.eks. mange landmænd have haft en økonomisk stødpude til rådighed under og efter tørkeperioden i 1992.

Forslaget indebærer, at ikkeanvendte henlæggelser til investeringsfond kan vælges efterbeskattet i hæveåret eller i givet fald i henlæggelsesåret, hvis dette for nogle skulle være mere attraktivt. Hvis den selvstændige erhvervsdrivende har en lavere marginalsattesats i hæveåret end i henlæggelsesåret, vil skatteyde-